

Teden molitve za duhovne poklice od 19. do 26. aprila 2015

LEPO JE BITI
S TEBOJ, JEZUS

TEDEN MOLITVE
ZA DUHOVNE POKLICE

od 19. do 26. aprila 2015

**LEPO JE BITI
S TEBOJ,
JEZUS**

Ljubljana 2015

Predlagati duhovne poklice v krajevni Cerkvi
Teden molitve za duhovne poklice od 19. do 26. aprila 2015

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-722.53-534.3

LEPO je biti s teboj, Jezus : teden molitve za duhovne
poklice, od 19. do 26. aprila 2015 / [zbral in uredil Franc
Šuštar]. - Ljubljana : Salve, 2015

ISBN 978-961-211-788-7

1. Šuštar, Franc, 1959-
278687744

Zbral in uredil: Franc Šuštar
Lektorirala: s. Mira Rožanc
Grafična priprava in tisk: Salve d. o. o., Ljubljana
Naklada: 1.100 izvodov
Založba: Salve d.o.o. Ljubljana

UVODNA BESEDA

V letošnjem pastoralnem letu nas sveti oče Frančišek še posebej vabi, da bi razmišljali in se zahvaljevali Bogu za ljudi v posvečenem življenju. To je posebno lepa priložnost, da se vsi čutimo povabljenе k sodelovanju: da se najprej zahvalimo za vse posvečene može in žene, da se zavedamo, da to ni le njihova stvar, pač pa dar vsej Cerкви, torej tudi naša stvar. Tako smo vsi povabljeni, da v osebni molitvi ter v župnijskih in redovnih občestvih razmišljamo tudi o skrivnosti duhovnega poklica in našem prizadevanju za nove duhovne poklice. Molitev in delo za nove duhovne poklice sta izraz velike solidarnosti do celotne Cerкve, še posebej v slovenskem prostoru, kjer že skoraj čutimo njihovo pomanjkanje.

Zato s to knjižico vabimo tudi letos, da bi se v župnijah in redovnih skupnostih odprli Gospodu in odgovorili na Jezusovo prošnjo: »Prositate torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev« (Mt 9,38). Papež z nami razmišlja o temi: **Lepo je biti s teboj, Jezus**, kar je tudi geslo letošnje molitve za duhovne poklice. Pokaže na Jezusa, ki je apostolom namenil zahtevno in hkrati navdušujoče povabilo: »Hodi za menoj!« S podobno spodbudo in drznostjo se Jezus obrača na mlade ljudi tudi danes, da bi hodili za njim in doživljali dobroto njegove bližine. V tednu molitve za duhovne poklice želimo pomagati navorjenim, da bi velikodušno odgovorili Gospodu.

Na začetku knjižice je bila vsako leto papeževa poslanica z osnovnimi poudarki. Letos je žal do urejanja te knjižice še nismo prejeli, tako da je nismo mogli prevesti in objaviti. V knjižici so pripravljene uvodi in prošnje za vse potrebe za maše v tem tednu. Božja beseda je od dneva, sledi kratko razmišljanje ljudi, ki so tesno povezani z ljudmi v duhovnih poklicih. Dodana sta osnutka za pridigo na tretjo in četrto velikonočno nedeljo. V letošnji knjižici ni predloga za kateheze, pač

pa so priložene spletne povezave za ogled treh filmov, ki lepo prikazujejo problematiko duhovnih poklicev. Prevedel in pripravil jih je bogoslovec Janez Meden. Na zadnji strani knjižice je molitev za duhovne poklice, ki jo je napisal sveti papež Janez Pavel II. Za duhovne poklice želimo moliti tudi z vsemi svetniki ter blaženimi in tako tudi z njim.

Franc Šuštar
voditelj komisije za duhovne poklice v ljubljanski nadškofiji

TRETJA VELIKONOČNA NEDELJA, 19. aprila 2015

Začetek tedna molitve za duhovne poklice

UVOD

Zopet smo se zbrali k praznovanju velikonočnega dogodka. Kakor prvi Jezusovi učenci tudi mi potrebujemo vedno novih spodbud in moči, da bi verovali in izpolnjevali Božjo voljo. V psalmu bomo danes prosili: »Dvigni, Gospod, nad nami svetlobo svojega obličja.« Vsak kristjan, ki želi hoditi pred obličjem svojega Gospoda, izgovarja to prošnjo s hrepenenjem. Kakor nekdanje množice želimo biti z Jezusom tudi mi. Brez tega hrepenenja in zaupanja v Njegovo voljo sploh ne moremo biti priče Njegovega vstajenja.

Danes, ko začenjamo teden molitve za duhovne poklice, prosimo najprej zase in za vse, ki se imenujemo kristjani. Naj nam Bog podari moč za vsakdanje spreobračanje, da bi vsak zase in skupaj kot Cerkev sprejemali poti življenja, ki nam jih kaže vstali Gospod. Tedaj bodo vzcveteli tudi duhovni poklici in druge karizme cerkvenega občestva.

Svojo zakrknjenost, sebičnost in zaprtost pred potjo življenja pa iskreno obžalujemo.

NAGOVOR

DUHOVNI POKLICI DANES – SKRB ALI VESELJE?

1. Veselje in zaskrbljenost

V velikonočnem času so naše misli usmerjene predvsem v veselje in v zmago Jezusa Kristusa nad grehom in smrtjo. Gospod Jezus zavzeto vodi svoje izvoljeno ljudstvo Cerkev. Pred nedeljo Dobrega

pastirja se v molitvi za nove duhovne poklice povežemo vsi katoličani po svetu, v to molitev pa vstopamo z različnimi občutki. Nekateri verniki po svetu se ob tej misli zahvaljujejo in se veselijo velikega števila fantov in deklet, ki se pripravljajo na posvečeno življenje. Število duhovnih poklicev v vesoljni Cerkvi lepo raste zlasti v azijskih in afriških deželah. To je tudi naše veselje. Po drugi strani pa v Evropi in tudi v Sloveniji vstopamo v to molitev nekoliko zaskrbljeni. Želimo si večje število duhovnih poklicev. Ko pogledamo število posvečenih duhovnikov in število umrlih duhovnikov v zadnjih letih, vidimo veliko razliko; umrje jih več kot dvakrat toliko, kakor jih je na novo posvečenih. To naj nas ne vodi v malodušje, ampak v zaupanje, v delo za nove duhovne poklice in v gorečo molitev.

2. Jezusova kateheza preplašenim učencem

Današnja Božja beseda nas vabi na pot poslušanja in zaupanja. Lahko se vživimo v Jezusove učence, za katere je bilo dejstvo Jezusovega vstajenja popolnoma novo. Čeprav jim je pred trpljenjem in smrtjo večkrat govoril, da bo vstal od mrtvih, ga niso slišali. Sedaj so morali vse to na hitro nadoknaditi in se prepustiti presenečenjem. Če pomislimo nase in na ljudi današnjega časa, bi verjetno potrebovali še močnejše spodbude in še več Jezusove vztrajnosti kakor apostoli.

Vse vznemirjenje in strahove učencev je Jezus poznal. Pozna jih tudi danes in zato zavzeto nadaljuje svoje poslanstvo. V prvem berilu in evangeliju smo slišali, da so apostoli priče vseh velikonočnih dogodkov: trpljenja, smrti, vstajenja in prikazovanj. Tako zagotavlja Peter svojim poslušalcem, vendar je moral prav iste besede najprej slišati iz Jezusovih ust: »Vi ste priče teh reči!« Tisti, ki so bili priče, so bili poslani, da to sporočijo še drugim ljudem. Kakšna sreča, da so apostoli in misijonarji pred stoletji prišli tudi v naše kraje do naših starih očetov in mater, ki so sprejeli pričevanje in sami pričevali naprej naslednjim rodovom. Iz njihovih družin so prihajali apostoli: duhovniki, redovnice, misijonarji, katehistinje in katehisti, verni starši, ki so v veri vzgajali naslednji rod. Gospod želi, da se to nadaljuje. To pričevanje in prenos

vere nista pomembna le zato, da verjamemo v neke pretekle dogodke; gre za življenje naših duš sedaj in za vso večnost.

Vsa današnja Božja beseda tudi razlaga, zakaj se je vse to zgodilo: zato, da bi ljudje sprejeli Jezusovo spravno daritev za odpuščanje grehov, da bi se spreobrnili in ne bi več grešili. Grehe ljudi in svoje grehe prav boleče občutimo; dovolj je že, če pomislimo na naše medsebojne odnose v sorodstvu, na delovnem mestu, v sosedstvu, v našem narodu in po vsem svetu. Koliko je greha in hudega! Vsega tega nas pa hoče Gospod rešiti, da bi bili lahko srečni Božji otroci ...

Gospodov načrt je čudovit in naročilo je zelo jasno. Ob začetku tedna molitve za duhovne poklice pa se zamislimo nad vprašanjem, ali je dovolj ljudi, ki bi to drugim ljudem in vsemu narodu oznanili ter pokazali pot odrešenja. Ker si za to delo posebej želimo imeti duhovnike, redovnice in misijonarje, bomo v ta namen molili in delali. Vsak od nas lahko premisli, kaj mu pomeni oznanjevalec evangelija in kaj lahko stori, da bi še prihodnji rodovi slišali oznanilo evangelija, hodili ob nedeljah k sveti maši in prejeli zakramente.

3. Izpolniti Božjo voljo

Božja beseda nas torej danes ob začetku tedna molitve za duhovne poklice v naši zaskrbljenosti ne vabi le k molitvi, da bi se čim več fantov in deklet odločilo stopiti v semenišče in v redovne skupnosti, ampak da naj vsak izmed nas stopi na pot za Jezusom. Vabi nas, naj Jezusu izpovemo svojo zaskrbljenost, svoje pojmovanje sveta in Cerkve, svoje poglede na krizo v svetu in v Sloveniji, svojo nemoč in svoja pričakovanja. Potem pa se prepustimo Jezusovi tolažilni preroški besedi in razlagi dogodkov okrog nas. Pri tem prosimo, naj bo naše srce goreče. Prosimo, da bi vstopili v Jezusovo miselnost in se s svojim življenjem pridružili njegovim odrešenskim načrtom. V tej povezanosti z Gospodom bo vsak izmed nas spoznal, kje je njegovo mesto v Cerkvi in v svetu. Prosimo tudi, da bi mogli svoja spoznanja z Gospodovo močjo izpolniti v življenju. Učenci so ob vstalem Jezusu prejeli moč in pogum za pričevanje. Tudi današnja sveta maša in obhajilo naj nam podarita moč, da bomo izpolnili Božjo voljo.

PROŠNJE

Bratje in sestre! Kakor apostolom tudi nam Gospod po naši vesti, po Svetem pismu in po Cerkvi govori in razlaga svojo Besedo, svoj načrt odrešenja z nami. Prosimo ga, da bi mu prisluhnili in ga prepoznali.

1. Gospod, blagoslavljaljaj papeža Frančiška pri njegovem poslanstvu,
– da nas bo moč njegove besede potrjevala v veri.
2. Gospod, vsi smo poklicani k svetosti;
– pomagaj nam najti pot, po kateri nas vodiš k temu cilju.
3. Gospod Jezus, ti si postal za nas ubog, da bi mi po tebi duhovno obogateli;
– prebudi v nas željo po »skritem zakladu«, ki je v tebi.
4. Gospod, mnogi mladi nimajo poguma, da bi sledili tvojemu povabilu;
– osvobodi jih vsega, kar preprečuje njihov odgovor ljubezni, da bodo v odnosu s teboj mogli premostiti vse ovire.
5. Gospod, sprejmi vse rajne v večnost, za katero si jih ustvaril,
– in daj nam, ki smo še na zemlji, globoke vere v občestvo svetih.

Vsemogočni Gospod, ne dopusti, da bi bili slepi za tvojo ljubezen. Daj nam jo prepoznavati v globini skrivnosti razlomljenega kruha. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

PONEDELJEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 20. aprila 2015

UVOD

Zbrali smo se k daritvi svete evharistije. Kakor bomo slišali v Božji besedi, je sodelovanje pri bogoslužju zelo pomembno, ker nam daje večno življenje. Zato smo lahko zelo srečni, da smo sedaj tu. Ob srečevanju z vstalim Jezusom se krepi naša vera. Od njega prejemamo milost in moč, da v času in okoliščinah, v katerih živimo, pričujemo zanj. Tudi sv. Štefan je prejemal moč za svoje oznanjevanje v bogoslužju svoje krščanske skupnosti.

Obžalujmo, ker smo se oddaljevali od Cerkve, ker smo živeli sami zase, ker smo bili neobčutljivi za potrebe svoje skupnosti. Obžalujmo in prosimo odpuščanja, ker velikokrat nočemo uporabiti svojega časa, darov in sposobnosti za graditev našega duhovnega občestva.

NAGOVOR

Današnje misli za nagovor je pripravil oče bogoslovca Vita iz Moravč, ki skupaj z ženo in vso družino zavzeto spremlja svojega sina na poti duhovnega poklica. Takole pravi:

Poslanstvo ljudi ni, da bi delali čudeže, kakor sta jih delala Jezus in Štefan, ampak se trudimo živeti po Božjem nauku med družinskimi člani, prijatelji, sodelavci, ljudmi, ki jih vsak dan srečujemo.

Ljudje nam včasih obrnejo hrbet, nas ne sprejemajo, nas celo zasmehujejo, naredijo podobno kot so Štefanovi nasprotniki nahujskali ljudstvo, starešine in pismouke. Toda tisti, ki so sedeli v velikem zboru, so videli Štefana, da je poslan kot angel. Ljudje okoli nas nam včasih prisluhnejo, vendar ne vsi. Ne pustimo se zmesti, saj je za nas

kristjane pomembno, da verujemo v Boga in večno življenje. Če nas ne povezujejo besede in misli, naj nas povezuje ljubezen, ki nam jo vsak dan podarja Bog.

Verjamem, da duhovnikom, ki oznanjajo Božji nauk, ni vedno lahko, saj jim današnja družba ni preveč naklonjena in se morajo soočiti z marsikatero težavo. Srečujejo ljudi, ki bi hoteli, da bi duhovniki delali čudeže, da bi verovali; hvaležen pa sem Bogu, da je mnogo ljudi, ki so verni, ki iščejo Boga, ki vzpostavljajo osebni odnos z Bogom. Imejmo v mislih Jezusove besede: »Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje.« Zato polagam na srce, da niso pomembni denar, ugled in zunanji videz. Opustiti bi morali človeško logiko in se odpreti Božji skrivnosti.

Na pot duhovništva stopa tudi naš sin, ki je znal prepoznati Božji klic. Podpiramo ga z ljubeznijo in molitvijo, čutimo še večjo odgovornost, da mu moramo biti v oporo in zgled.

Misijonska razsežnost – poslanstvo duhovnikov, redovnikov in vernikov je, da bi s svojim zglednim življenjem pokazali ljudem, ki ne hodijo v cerkev, da je vera nekaj dobrega in vsakemu prinese žarek svetlobe.

PROŠNJE

Bratje in sestre, sv. Štefan je iskreno iskal resnico in jo našel v Jezusu Kristusu ter do konca pričeval zanjo. Prosimo Gospoda, da bi tudi mi iskali resnico, in za pogum, da bi pričevali zanjo:

- 1. Gospod Jezus, pomagaj nam odriniti na globoko,
– da bomo slišali tvojo besedo in jo spreminjali v dejanja.**
- 2. Gospod Jezus, ti si pot, resnica in življenje;
– vodi korake vseh, ki te iščejo, da bi te odkrili v evharistiji.**
- 3. Gospod Jezus, prosimo te za tiste, ki zaradi zemeljskih ujetosti ne vidijo pravega cilja in temeljnega smisla življenja;
– podari jim svobodo duha, v kateri bodo prepoznali tvoje delovanje.**
- 4. Gospod Jezus, usmerjaj naš pogled k resnicam evangelija,
– da nas bodo pripeljale do tvoje ljubezni in bomo v njej dobili odgovor ter temelj za življenjske odločitve.**
- 5. Gospod Jezus, objemi s svojo ljubeznijo vse rajne,
– ki so se v življenju trudili, da bi ostali tvoji otroci in so v sebi ohranjali tvojo podobo.**

Vsemogočni Gospod, samo ti imaš besede večnega življenja; naj se oklenemo tvojega upanja in obljub. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

TOREK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 21. aprila 2015

UVOD

Kdor ima Kristusa, ima v sebi večno, neuničljivo življenje. Tak vernik lahko sebe daruje za druge do konca, do smrti. Če je Kristus v meni, se lahko odpovem svojim načrtom in sprejemem Božje. Tudi ko gre za duhovne poklice. Kristus je namreč premagal smrt in s tem strah pred umiranjem. Lahko pričujemo, lahko ljubimo, lahko se darujemo za druge.

Odprimo danes svoje srce za besedo in kruh življenja, ki nam ga podarja Oče. Obžalujmo svoje grehe, svojo zaprtost v materialni svet. Obžalujmo, da iščemo življenje zgolj v užitkih, da nas je strah darovati se bližnjim, da se bojimo trpljenja. Naj Gospod razjasni svoj obraz ljubezni nad nami.

NAGOVOR

Misli za nagovor na drugi dan molitve za duhovne poklice je pripravila mama bogoslovca Gašperja iz Vipave, ki tudi sama zelo dejavno sodeluje v svoji župniji.

Današnja Božja beseda nas spodbuja k molitvi za tiste, ki nam nasprotujejo, ki se bojujejo proti nam. V moči Svetega Duha zmoremo moliti za vse. Vsi smo Božji otroci in med seboj bratje in sestre. Bog Stvarnik nas je ustvaril po svoji podobi in po daritvi Jezusa za naše grehe smo zopet sposobni Boga, ki je po svojem usmiljenju naš Oče. Z močjo kruha, ki prihaja iz nebes, smo deležni Življenja za nebesa. Jezusovi daritvi pridružujemo diakone in bogoslovce. Naj jih Kristusova kri očiščuje in trpljenje krepi, da se bodo dobro pripravili na zaupano jim poslanstvo. Kristusovemu trpljenju prilagamo svoje tr-

pljenje, trpljenje trpečih, ostarelih, bolnih na duši in telesu, da bi bili duhovniki zvesti v hoji za Jezusom, da bi spremljali v služenju vse, ki so jim zaupani. *»Saj tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak, da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge«* (Mr 10,45).

Naj nas molitev, branje in premišljevanje Svetega pisma spodbuja k spremljanju trpečih, da bomo znali narediti njihovo bolečino znosno in jih spremljati na poti darovanja trpljenja in bolečin za dobro vsega sveta in rast Božjega kraljestva. Naj bodo naša dela in življenje vredni pridružitve Kristusovi daritvi, da bomo učinkoviti pričevalci evangelija v svetu, v katerem živimo, misijonarji pa med ljudmi, ki so jim zaupani, in bo človeštvo spoznalo Kristusa po ljubezni: *»Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj! Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj! Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj«* (Jn 13,34–35).

Kot mati se čutim soodgovorna za spremljanje sina na poti hoje za Kristusom. Sprejel je Božji klic *»Hodi za menoj!«* in želim ga v tej odločitvi podpirati in spremljati. Zelo živo ob tem vedno znova po-doživljam glas: *»Glej, stojim pred vrati in trkam. Če kdo sliši moj glas in odpre vrata, bom stopil k njemu in večerjal z njim, on pa z menoj.«* Molim, da bi bila vedno pripravljena, ob vseh svojih človeških slabostih, slišati in odpreti uho in srce moči Svetega Duha, Bogu, Kristusu, sinu in vsem ljudem – bližnjim, pa tudi tistim, ki so mi zoprni. Da bi bila voljna spremljati in moliti za vse, tudi za tiste, ki me prezirajo. *»... ste tudi vi drug drugemu dolžni umivati noge. Zgled sem vam namreč dal ...«* (Jn 13,14–15).

PROŠNJE

Bratje in sestre! Človek ne živi samo od tistega kruha, ki je za telo, ampak predvsem od kruha, ki je za duha – od vsake besede, ki pride iz Božjih ust. Zato prosimo Gospoda:

1. Za tiste, ki živijo v tvoji resnici in v tvoji Cerkvi, Gospod: za papeža, škofe, duhovnike, redovnike in redovnice, za laike; – daj jim moči, da bodo pogumno živeli iz trdnosti temelja, ki si ti, Jezus Kristus.
2. Za nepregledno množico ljudi, ki jih teža sveta pritiska k tlom, v brezizhodnost, – naj prisluhnejo resnici, da je človek ustvarjen po Božji podobi za večnost; naj se obrnejo k tebi in najdejo v tebi svoje dostojanstvo ter pustijo, da jih ti nasitiš.
3. Za majhno število tistih, ki množici ubogih in zatiranih deli tvoj kruh, – da bi ne obupali, ko tudi nanje pritiska svet in ko zlo navidez premaguje dobro; naj jih tvoja beseda spodbuja, da je vredno iti za teboj do konca.
4. Za vse tiste, ki se v svoji zaverovanosti v zemeljske dobrine počasi prebujajo in hrepenijo po drugačnem kruhu, – da bi se odprli za resnico o sebi in ponižno sprejeli pomoč tistih, ki jim lahko pokažejo pot.
5. Za vse tiste, ki so končali svoje življenje na zemlji, – da bi mogli v objemu tvoje ljubezni do dna nasititi svojo dušo in potešiti hrepenenje po tebi v novem Jeruzalemu, kjer se bo uresničil tvoj načrt s človekom.

Vsemogočni Gospod, ko te prosimo za kruh življenja, naj se zavedamo, da nam bo dan tudi kruh za telo, če te bomo prosili za eno potrebno – za vero v Jezusa Kristusa, ki je kruh večnega življenja, in živi in kraljuje vekomaj. Amen.

SREDA 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 22. aprila 2015

UVOD

Današnja Božja beseda nam pričuje, da lahko živimo kot kristjani tudi v družbi, ki nas preganja. Še več, prav okolje, ki ni prijazno do nas, omogoča pristno krščansko pričevanje. Tudi v duhovnih poklicih. Seveda je za takšno pričevanje potrebno intenzivno življenje s Kristusom. Vsi potrebujemo globoko in pristno povezanost z njim, ki je kruh življenja. Zato nas danes vabi, naj pridemo k njemu.

Prisluhnimo njegovi besedi z zaupanjem in ga prosimo, da nas reši nečistega duha, nemoči za uresničevanje dobrega, vseh mrtvih del, ki nas uničujejo. Naj bomo kakor nekoč apostoli in njihovi učenci tudi mi danes deležni blagovesti; naj Gospod danes na nas pokaže moč vstajenja.

NAGOVOR

O povezanosti med današnjo Božjo besedo in odgovorom na Božji klic v posvečeno življenje danes razmišlja Matej Vene, brat bogoslovca redovnika, ki se pripravlja na duhovništvo:

V mestu je zavladalo veliko veselje! Ob teh besedah pomislim, kako lepo so takrat ljudje sprejeli Filipa, ko je oznanjal Kristusa in delal znamenja. Nato pa se vprašam: Ali so tudi danes duhovniki, redovnice in redovniki tako lepo sprejeti po naših krajih? Kaj pa misijonarji? Odgovor, ki bi ga dobil od različnih ljudi, bi bil verjetno takšen: Danes družba v večini ne sprejema tega veselega oznanila; še sploh potrebujemo duhovne poklice? Vendar sem prepričan, da prav noben misijonar (ali katerakoli Bogu posvečena oseba) ne razmišlja tako, saj

drugače Kristusa sploh ne bi oznanjal. Misijonsko poslanstvo vidim kot pomembno, saj je to način, kako z zgledom ljudem oznaniti, približati vero.

V današnjem evangeliju pa Jezus pravi, da ni prišel, da bi izpolnjeval svojo voljo, ampak Očetovo. Tako naj bi tudi duhovniki, redovnice in redovniki danes živeli to, kar je v skladu z Božjim načrtom. Ljudje, ki se s srcem odločajo za duhovni poklic, so se pripravljene odreči družinskemu življenju z namenom, da bi res v polnosti lahko opravljali svojo poklicanost. Menim, da je potrebno take odločitve podpirati z molitvijo.

Duhovni poklici nam približajo Gospoda na poseben način tudi s tem, da nas vodijo. Zato je še posebej pomembno, da zanje molimo. Molimo torej za modrost Bogu posvečenih, da bi se znali vsak dan pravilno odločati, še posebej, kako naj vodijo Božje ljudstvo.

Rad pa bi poudaril, da velikokrat molimo za nove duhovne poklice, bolj redko pa se v molitvi spomnimo tistih, ki ta poklic opravljajo že mnogo let. Nanje se navadno spomnimo le ob kakšni okrogli obletnici posvečenja. Sam se sicer trudim večkrat spomniti na duhovnike, s katerimi sem sodeloval. Še posebej na starejše, za katere bi morda kdo rekel, da so na tem svetu že naredili vse. Toda še tako star in morda bolan človek lahko s svojim zgledom in molitvijo doseže velike reči. Cerkev bo najboljše delovala takrat, ko bodo sodelovali mlajši in starejši v duhovnih poklicih; mlajši s svežimi idejami, starejši pa s svojimi izkušnjami.

Vsi smo poklicani k molitvi za duhovne poklice, za njihovo modrost. Zato je prav vsak izmed nas odgovoren, da to poslanstvo vestno izpolnjuje. Naj svoje razmišljanje končam z modrostjo starejših vernikov, ki pravijo: »Dobili bomo take duhovnike, kot jih bomo izmolili.«

PROŠNJE

Bratje in sestre! Filip, učenci in apostoli so sredi preganjanja pogumno oznanjali, da je Jezus Kristus kruh življenja. Prosimo Gospoda, da bi tudi mi živeli z njim in ga prinašali ljudem:

1. Gospod Jezus, v evharističnem kruhu nam daješ samega sebe;
– naj srečanja s teboj prebujajo v nas hrepenenje po nenehnem osebni spreobračanju in rasti.
2. Gospod Jezus, tvoja beseda nas vzgaja v veri in resnici;
– naj iz nje zajemamo moč za preizkušnje.
3. Gospod Jezus, ti si z nami vse dni do konca sveta;
– pomagaj nam prepoznati tvoje obličje v bolnih, trpečih, zapuščenih in vseh, ki so potrebni naše pomoči.
4. Gospod Jezus, ti sprejemaš vsakogar, ki pride k tebi;
– bodi luč rešitve vsem, ki so zašli, razodevaj jim pota usmiljenja in odpuščanja.
5. Gospod Jezus, pomagaj vsem, ki žalujejo zaradi smrti svojih bližnjih,
– naj jih krepi upanje na vstajenje in naj jim bo občestvo svetih, v katero vstopajo njihovi pokojni, vedno bliže.

Gospod Jezus, ti si kruh močnih in hrana nesmrtnosti. Naj iz te skrivnosti vsak dan zajemamo moč za krščansko življenje in nesebično služenje bratom in sestram. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

ČETRTEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 23. aprila 2015

UVOD

Bog kliče in priteguje k sebi vsakega na svoj način, vsakemu daje v občestvu Cerkve posebno mesto. Vsem nam pa želi dati življenje, popolno srečo, po kateri hrepenimo. Božji klic in naše hrepenenje po življenju, smislu, resnici sta neločljivo povezana. Prvo berilo govori o etiopskemu dvorniku, ki je ob pomoči Filipa napredoval na poti svetosti. Naj nam Gospod pomaga, da bomo tudi mi napredovali na svoji poti vere in svetosti. Naj nas tudi danes osvobodi greha, da bomo lahko v pomoč drugim, ki hrepenijo po Bogu in iščejo resnico.

NAGOVOR

Današnje razmišljanje o lepoti bivanja z Gospodom je pripravila Lucija, študentka teologije, ki je tudi sestra bogoslovca Bernarda. Z zavzetostjo in molitvijo spremlja bogoslovce, svojega brata in sošolce. Takole pravi:

V Apostolskih delih beremo, kako angel povabi Filipa, naj vstane in gre na pot. Tudi mi slišimo povabilo, naj gremo na pot odkrivanja svojega poslanstva. Ni vedno preprosto slišati glas angela, ki te pošilja na določen kraj in v določeno poslanstvo. Ta glas je v današnjem času marsikdaj težko prepoznati, slišati. Kako to? Morda ni dovolj tišine, miru, umirjenosti, in preveč stvari, ki nas vlečejo drugam. Ko si poklican na pot, niti ne veš, kaj vse se bo zgodilo, a prav je, da se prepustiš in zaupaš Duhu, ki te vodi, in spoznaš, da si orodje v Božjih rokah. Lepo je biti z Njim, ki te sam povabi in potrpežljivo čaka, da svobodno odgovoriš njegovemu klicu.

Prepričana sem, da brez duhovnika naše življenje ne bi bilo tako polno in ovrednoteno, kot je. Duhovnik obogati naše življenje z sakramenti in Božjo besedo, vendar je pomembno, da Božjo besedo tudi uresničuje v vsakdanjem življenju, saj mlade danes prepriča predvsem zgled. Ob tem se mi zdi pomembno, da vsakemu, ki se odloči za pot duhovniškega ali redovnega poklica, stojimo ob strani in ga spodbujamo, da ostaja v dialogu z laiki, jim prisluhne in jih povabi na svojo pot poklicanosti, da mu jo pomagajo prehoditi. Le v svoji odprtosti do drugih in za druge bo duhovnik v polnosti uresničeval svojo poklicanost, saj je bil poklican kot pastir, ki mora varovati svojo čredo.

Prav vsak laik je odgovoren za duhovne poklice, saj je vsaka molitev uslišana ob svojem času in zato je prav, da se te odgovornosti tudi zavedamo. Obenem pa se mi zdi pomembno, da vsak kristjan dejavno prispeva svoj ustvarjalen delež pri oblikovanju pastorage in se zaveda, da so tudi duhovniki in redovniki ljudje, ki potrebujejo spodbudo, pomoč, pogovor.

Vsak kristjan je poklican tudi za uresničevanje misijonske razsežnosti, saj oznanjamo tudi z vero, ki jo živimo. Sploh pa je misijonska dejavnost pomembna za Bogu posvečene osebe, saj se vsi zavedamo, kakšna lakota nastopi, ko ni zemeljskega kruha in koliko večja lakota nastopi takrat, ko ni nikogar, ki bi delil kruh večnega življenja, o katerem govori evangelist Janez.

PROŠNJE

Bratje in sestre! Če hočemo najti, moramo biti najprej pripravljeni iskati. V iskanju pa tolikokrat potrebujemo pomoč, zato prosimo Gospoda:

1. Za tiste, ki še zavračajo Boga, ki jih resnica o njih samih ne zanima, ki so usmerjeni samo v zemeljsko življenje,
– naj prisluhnejo trkanju Gospoda, ki čaka, da mu odprejo vrata in ga povabijo v svoje življenje.
2. Za tiste, ki so že zaznali v sebi hrepenenje po večnosti, ki iščejo resnico in jo želijo spoznati,
– pošlji jim, Gospod, na pot dovolj kristjanov, polnih tvojega Duha, da jim bodo mogli z besedo in življenjem svetiti in jih razumno voditi vedno bliže k tebi.
3. Za duhovnike in redovnike v apostolatu,
– da bi zmogli vsem tistim, ki prihajajo k njim v lakoti po Bogu, ponuditi pravo pot do Kristusa, ki je kruh življenja.
4. Za redovnike, redovnice v klavzuri in za celotno Cerkev,
– da bi z molitvijo, zgledom in z deli ljubezni pričevali celotni človeški družini o Očetu, ki je Oče vseh, in bi tako iskrena molitev Cerkve za vse človeštvo pričala, da smo si res vsi med seboj bratje in sestre v Kristusu, sinovi in hčere istega Očeta.
5. Za vse rajne, ki so del občestva Cerkve,
– da bi živeli med nami kot znamenje upanja v večno življenje, za katero smo ustvarjeni in kamor smo vsi poklicani.

Vsemogočni Gospod! Ti si pot, resnica in življenje. Obvaruj nas slepote, gluhot, mlačnosti do tebe in oživiljaj v nas ogenj hrepenenja po tebi, da nas bo vodil v tvojo ljubezen in ti bomo v ljubezni odgovarjali. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

PETEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 24. aprila 2015

UVOD

Jezus izbere, kogar hoče. Nihče ni tako slab, da ne bi mogel postati glasnik vesele novice. To nam nakaže razodetje Boga Savlu, zagrizenemu preganjalcu kristjanov, saj je Kristusova ljubezen resnično neizmerna in vsemogočna. Morda se tudi sami kdaj čudimo: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« Morda ob spoznanju svojih grehov čutimo nevrednost in dvom, da nas ima sploh lahko rad; kaj šele, da kliče v kakšno posebno službo prav nas.

Res, mi nismo vredni, da bi prišel k nam. On ne prihaja k nam, ker si to zaslužimo, ampak ker ga življenjsko potrebujemo. Brez Boga smo mrtvi v svojih grehah sebičnosti, v tej svoji smrti pa kakor Savel ubijamo tudi bližnje. Zato ga danes prosimo, naj nam odpusti, da bomo lahko uživali njega, ki obuja mrtve in daje večno življenje.

NAGOVOR

Bogoslovce in študente teologije spremlja vrsta ljudi, ki jim s svojim znanjem in delom odpirajo pot pri hoji za Kristusom. To so profesorji na Teološki fakulteti. Profesor filozofije, gospod Branko Klun, takole razmišlja o poklicanosti ob današnji Božji besedi:

Duhovni poklic je odgovor na klic. Klic pa je nekaj, česar poklicani ne more ne pričakovati ne načrtovati in še manj proizvesti sam od sebe. Poročilo o spreobrnitvi apostola Pavla nam na dramatičen način posreduje to absolutno nepričakovanost in presenetljivost Božjega klica. Da je Bog resnično poklical preganjalca kristjanov Savla, da bo njegovo ime ponesel med narode, je zbujalo nejevero, češ saj to vendar ni mogoče. Ali ni mnogo več pravičnih in sposobnih mož, ki bi si

to zaslužili? Toda Božja logika presega našo običajno človeško pamet. Njen temelj je zastonjskost daru in neizmernost milosti.

Čeprav je Bog tisti, ki kliče prvi, pa človeku ne odvzame svobode, kako bo na ta klic odgovoril. Ko je Savel po usodnem padcu v slepoti čakal, da mu bo Bog razodel njegovo poslanstvo, je molil. Molitev pogosto razumemo kot prošnjo, toda njen najgloblji temelj je poslušanje in odgovor. V molitvi se izostri posluh za klic in nagovor, ki prihaja od Boga. Bistvo molitve niso naše besede, ki so morda slepe, temveč čistost našega hrepenenja, ki hoče odgovoriti in se odpreti Duhu. Pavel je spregledal in postal poln Svetega Duha. Čeprav se svet okoli njega ni spremenil, je Pavel vse – ključno s seboj – videl preobraženo in v novi luči.

Bog kliče tudi danes. Vsakogar izmed nas, toda ne vsakega enako. Za vsakogar ima svoje presenečenje in od zunaj ne moremo nikoli dojeti logike milosti, ki vodi njegove misli in njegova pota. Edino, kar lahko storimo, je, da v hrepeneči molitvi prisluhnemo njegovemu klicu in prepoznavamo svoje poslanstvo. Proseče hrepenimo zase in za druge. In se potem čudimo, kako Bog iz Savlov napravi nove Pavle; kako kliče tiste, ki se mu povsem posvetijo in ki nasproti prevladujoči logiki sveta postanejo pričevalci Božje presežnosti. Duhovni poklici so znamenje, da Bog ne zapušča sveta in da nadaljuje zgodbo odrešenja in ljubezni do človeka. So nezaslužen dar, ki nas navdaja s hvaležnostjo in obenem spodbuja, da se sprašujemo tudi glede svojega odgovarjanja in s tem soodgovornosti za Božjo navzočnost v svetu.

PROŠNJE

Bratje in sestre! Jezus nas v evangeliju vabi, naj ga sprejmemo kot kruh življenja. Obrnimo se nanj in ga z živo vero in zaupanjem prosimo:

1. Gospod Jezus, ti si pravi kruh življenja in nam ga želiš po Cerkvi podeljevati v obilni meri;
– naj z odprtostjo duha sprejemamo tvoj nauk in tvojo podaritev.
2. Gospod Jezus, podeli vsem duhovnikom, redovnikom in redovnicam milost,
– da bodo v polnosti živeli svojo podaritev in bodo tako z življenjem, dejanji in besedami pričevali zate.
3. Gospod Jezus, ohranaj v zvestobi in vztrajnosti vse bogoslovce,
– da v svojih odločitvah ne podležejo zapeljivosti sveta.
4. Gospod Jezus, vsem učiteljem in profesorjem daj modrosti,
– da bodo z besedo in zgledom odpirali pota k tvoji ljubezni in večni modrosti.
5. Gospod Jezus, prosimo te za tiste, ki so končali svoje zemeljsko življenje,
– daj jim polnost večnega življenja v novem Jeruzalemu, kjer se bo dopolnil tvoj načrt za človeka.

Gospod Jezus, naj bomo pripravljene prisluhniti tvojemu klicanju kakor Savel, in naj bomo kakor Pavel razpoložljivi za služenje tebi. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

SOBOTA 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 25. aprila 2015

UVOD

Gospod si je od vsega začetka izbral nekatere, da bodo služili v skupnosti Cerkve za utrjevanje vere in občestva. Jezusov nauk so sprejeli predvsem običajni ljudje in grešniki. Prav ti so močno doživeli delovanje Božjega Duha v svojem življenju, kar so potem tudi izpričevali pred Cerkvijo in svetom. Zanje je bila vera življenjska izkušnja moči Kristusovega vstajenja. Za to vero so bili pripravljene tudi umreti.

Naj bomo danes deležni milosti, da se bomo pri evharistiji srečali z živim Gospodom. Naj nam da spoznati, da le njegove besede dajejo večno življenje. Naj nam utrdi vero in ljubezen, da bomo šli za njim, tudi ko bo težko. Obžalujmo pa svoje nezvestobe, bojazljivost, nezaupanje vanj, vse zamujene priložnosti za pričevanje.

NAGOVOR

Vsak duhovni poklic ima svoj začetek znotraj družine. Zavedamo se, kako zelo pomembno vlogo imajo družine in zakonci, ki živijo po Božji volji. Zakonca Irena in Tomaž Jurca, ki sodelujeta v domači župniji in zakonski skupini, takole razmišljata ob Božji besedi in poklicanosti:

Današnje berilo nas vabi k ponižnosti v medsebojnih odnosih in v zaupanje, da lahko svojo skrb preložimo na Gospoda. V evangeliju pa Jezus svoje učence pred odhodom pošilja kot misijonarje po vsem svetu oznanjevat evangelij in pri tem obljublja pomoč.

Spodbudo za molitev za duhovne poklice zakonca doživljava kot skrb Cerkve, ki izpolnjuje Jezusovo naročilo, naj oznanjuje evangelij,

da bi vzgojila nove poklice, ki bodo nadaljevali oznanjevanje blagovesti prihodnjim rodovom.

Nekdo, ki se je odločil za duhovni poklic, naju nagovarja s svojo predanostjo, veseljem, pogumom in žrtvijo. Z vsem svojim življenjem priča, da Jezus živi in da je zanj vredno darovati največ, kar imamo – svoje življenje. Predstavlja nama zgled čistega, Bogu predanega življenja.

Duhovniki, redovnice, redovniki in misijonarji so s svojim delom in molitvijo vtakani v ključne korake našega življenja.

- Jezus nam prihaja naproti po duhovniku pri sveti maši in zakramentih.
- Pomemben kompas na poti življenja je za naju redno mesečno duhovno vodstvo in spoved. Bližino duhovnika doživljava kot Božjo navzočnost in blagoslov.
- Vsakoletne duhovne vaje so oaza miru, kjer lahko zbistriva notranji pogled in naravnava smer za naprej. Mir samostana, ki nas takrat sprejme, je kakor predokus večnosti.
- Dnevni evangelij, ki ga preberemo ob jutranji molitvi pred zajtrkom s portala hozana.si, križ na čelo otrokom in zakoncu pred odhodom od doma z vodo, ki jo je blagoslovil duhovnik ...

Za vsem tem stojijo konkretni ljudje z duhovnimi poklici, ki so posvetili svoje življenje Bogu, da lahko On vsak dan po njih prihaja do nas.

Misijonsko poslanstvo za tiste, ki Kristusa ne poznajo, je poseben poklic služenja v tujini. Nekateri so bili poklicani, da so šli po vsem svetu oznanjevat evangelij vsemu stvarstvu.

Kaj pa midva? Vsak dan želiva biti zgled veselega kristjana po svojih močeh, ki so nama podarjene, in v zaupanju, da pri tem prizadevanju nisva sama. Veselo oznanilo prinašava najprej drug drugemu, nato otrokom in vsem bližnjim. Vse to pa laže zmoreva ob pomoči in molitvi tistih, ki so vse svoje življenje podarili Gospodu.

PROŠNJE

Bratje in sestre! Kaj nam koristijo Gospodovi darovi, ki nam jih daje, če ne bi imeli Gospoda samega? Zato prosimo Gospoda:

1. Gospod, daješ nam darove, ki naj bi usmerjali naš pogled k tebi;
– pomagaj nam, da na dobrine, ki nam jih daješ, ne bomo navezani zaradi njih samih, ampak da jih bomo sprejemali kot dar za služenje tebi.
2. Gospod, daj nam doumeti, da imaš samo ti »besede večnega življenja«;
– pomagaj nam, da bomo znali izbirati prave vrednote, ki ostanejo večno.
3. Gospod, človek je čudovit v svoji celovitosti telesa, duše in duha;
– daj nam trdnega upanja v večno življenje, po katerem v globini bitja hrepenimo, saj smo zanj po tebi ustvarjeni.
4. Gospod, zakonce in družine si postavil, da bi bili tvoji sodelavci;
– ohranjaj vse zakonce v svoji ljubezni, da bodo živeli tesno povezani s teboj in ti služili.
5. Gospod, ko se srečujemo s smrtjo svojih bližnjih, nas prevzame bolečina in popolna nemoč;
– naj tedaj vstane v srcu edini odgovor in izhod: »Gospod, h komu naj gremo? Ti imaš besede večnega življenja.«

Vsemogočni Gospod! Pot Jezusa Kristusa je bila pot učlovečenja, življenja, smrti in vstajenja. To je tudi pot vsakega izmed nas. Naj v nas nikdar ne ugasne tvoj Duh ljubezni, ki oživlja vero v besedo obljube in nas ohranja v Božjem sinovstvu. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

ČETRТА VELIKONOČNA NEDELJA, 26. aprila 2015

Nedelja Dobrega pastirja in duhovnih poklicev

Današnji evangelij oznanja veselo resnico naše vere. Jezus namreč pravi: »*Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir da svoje življenje za ovce.*« (Jn 10,11) Zanimivo je, da v tem evangeljskem odlomku Janez kar petkrat ponavlja misel: dati življenje za ovce. Jezus je dal življenje za nas, ga daje zame, zate, za vsakega... Zato imeti svojega duhovnika, biti ob nedeljah pri sv. maši, pomeni največji dar, ki ga nikoli ne bomo mogli dovolj ceniti. Pred leti je imel na pogrebu prelata Melhiorja Goloba poslovilni nagovor tudi njegov nekdanji faran Ivan Oman. Med drugim je povedal: »Štiri leta smo bili brez duhovnika med 2. svetovno vojno. Brez maše, brez obhajila, brez spovedi in poslednjega maziljenja. Zato smo vas sprejeli s takšnim navdušenjem, ko ste prišli k nam! Dobri pastir nas pozna, ljubi, vodi, išče, ko se zgubimo, da bi nas usmerjal na varno... Tako spoznamo veličino njegove ljubezni in njegovega srca, ki gori dokler ne pridemo vsi v Očetovo hišo.«

Dragi bratje in sestre, ko danes obhajamo 4. velikonočno nedeljo, ki se imenuje nedelja Dobrega pastirja, se še bolj zavedamo, kakšne velike darove nam je dal Oče v svojem Sinu, ki se nam približa pod podobo pastirja. To je podoba, ki je vseskozi spremljala vero Izraelskega ljudstva, saj se spominjamo preroka Ezekijela, ko pravi, da bo Gospod sam njihov pastir, ali pa psalmista, ko poje: »*Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka*«. V Janezovem evangeliju smo slišali, kako se je Jezus sam predstavil kot dobri pastir. Njegovo srce hrepeni le po tem, da »*bo ena čreda, en pastir*« (Jn 10,16).

V tem Kristusovem hrepenenju dojemamo vse prizadevanje apostolov za oznanjevanje evangelija, prizadevanje in delo Cerkve, ki je

skozi stoletja ohranjala to naročilo, da bi se vsi ljudje vrnili k Očetu. To je delovanje Svetega Duha, ki vedno kliče nove apostole, da bi kot dobri Pastir in v njegovem imenu darovali življenje za svoje ovce. Morda lahko prav današnja nedelja, svetovni molitveni dan za duhovne poklice prebudi nove duhovne poklice. Jezus pravi, da ima še druge ovce, ki jih mora tudi pripeljati, saj želi, da bi se vsi ljudje zveličali.

Ko obhajamo svetovni dan za duhovne poklice se s hvaležnostjo obrnimo h Kristusu Dobremu Pastirju za vse duhovne poklice, ki jih je prebujal v našem narodu in jih še posebno v tem času prebuja. Hkrati pa prosimo za svetost naših družin, saj se spominjamo besed sv. Avguština, ki je nekoč rekel: »Bog daj, da ne bi v naših časih zmanjkalo dobrih pastirjev. Bog ne daj, da bi ostali brez njih; naj po njegovi usmiljeni dobroti rastejo in so postavljeni na čelu cerkva. Gotovo, če bodo dobre ovce, bodo tudi dobri pastirji, saj iz dobrih ovc se oblikujejo dobri pastirji«

Čimbolj živa bo župnijska skupnost, toliko bolj bo rodovitna na vseh področjih. In čimbolj živi bodo posamezni verniki, toliko bolj bo zaživela župnijska skupnost, ki bo posredovala življenje tudi v dekanijo, (nad)škofijo in vso Cerkev. Predvsem pa bo kot kvas in sol delovala v današnjem svetu, ki je izgubil kompas.

Zato da bi odgovorili na božji klic in se podali na pot, ni nujno, da smo že popolni. Vemo, da je zavest lastnega greha omogočila izgubljenemu sinu, da se je vrnil domov in tako izkusil veselje sprave z Očetom. Človeška krhkost in meje ne predstavljajo ovire ampak v nas vedno bolj prebujajo zavest, da potrebujemo Kristusovo odrešilno milost. To je izkušnja svetega Pavla, ki je iskreno priznal: »Zato se bom zelo rad ponašal s svojimi slabostmi, da bo v meni prebivala Kristusova moč« (2 Kor 12,9). Skrivnosti Cerkve, Kristusovega skrivnostnega telesa in moč božje ljubezni spremenita človekovo srce ter ga napravita sposobnega, da božjo ljubezen podarja vsem ljudem.

Prosimo torej Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev.

PROŠNJE

Bratje in sestre! Vsak človek nosi v sebi pečat ustvarjenosti po Božji podobi – to je hrepenenje po resnici – zato zaupno prosimo Gospoda:

1. Za tiste, ki šele začenjajo prisluškovati tvojemu glasu, Gospod, – da bi v njih hrepenenje po resnici ne ugasnilo, ampak bi izkusili v svojem življenju, da si ti res »dobri pastir«.
2. Za tiste, ki so na poti iskanja resnice prepoznali v učlovečenem, križanem in vstalem Jezusu Kristusu edinega pastirja, – da bi v njih milost krsta močno delovala, da bi vztrajali na poti za teboj in bi svoje življenje (v zakonu, samskosti ali posvečenosti) trdno ukoreninili v tebi.
3. Za tiste, ki prepoznavajo pot posvečenosti kot pot polnosti za svoje življenje v tebi, – daj jim modrosti in poguma, da stopijo na pot popolne predanosti Očetu, čigar obličje je ljubezen.
4. Za vse tiste, ki so se že odločili hoditi v življenju za teboj, Gospod, saj je zvestoba odločitvi velikokrat na preizkušnji, – bodi milostljiv vsem, ki so se z zaobljubo zavezali pričevati zate.
5. Za tiste, ki so umrli; – Gospod, sprejmi vse umrle k sebi, nam pa z razmišljanjem o smrti razkrivaj modrost življenja.

Vsemogočni Gospod! Sprejmi te naše prošnje in molitve, pa tudi tiste, ki jih v tišini srca nosimo v sebi. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

ZA KATEHEZO – TRIJE KRATKI FILMI

Namesto kateheze smo pripravili tri kratke filme o poklicanosti. Prevedel in pripravil jih je bogoslovec Janez Meden. Vprašanja naj pomagajo, da bomo lahko globlje razmislili o svoji življenjski poti in svojem odnosu z Bogom.

KAKO RAZLOČEVATI?

<http://goo.gl/Jx5CRu>

Kako lahko vem, da me nekam kliče Bog? Kako sem lahko prepričan, da želja po nekem poklicu ni sad moje domišljije, ampak Božji klic? Ali sem prepričan, da delam prav in da sem na pravem mestu?

KAJ JE POKLICANOST?

<http://goo.gl/fK8r21>

Kaj pomeni biti poklican? V čem je razlika med duhovništvom, zakonom ali samskim življenjem? Ali je ta razlika le formalna ali gre za bistveno razliko življenjske poti? Kaj je bistveno za vsako izmed teh treh življenjskih poti?

DUHOVNIŠTVO

<http://goo.gl/aUazKL>

Kaj pomeni biti duhovnik? Zakaj človeštvo potrebuje duhovnike? V čem je lepota in privlačnost duhovniškega poklica?

KAZALO

UVODNA BESEDA	3
TRETJA VELIKONOČNA NEDELJA, 19. aprila 2015 Začetek tedna molitve za duhovne poklice	5
PONEDELJEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 20. aprila 2015	9
TOREK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 21. aprila 2015	12
SREDA 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 22. aprila 2015	15
ČETRTEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 23. aprila 2015	18
PETEK 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 24. aprila 2015	21
SOBOTA 3. VELIKONOČNEGA TEDNA, 25. aprila 2015	24
ČETRTHA VELIKONOČNA NEDELJA, 26. aprila 2015 Nedelja Dobrega pastirja in duhovnih poklicev	27
ZA KATEHEZO – TRIJE KRATKI FILMI	30

MOLITEV JANEZA PAVLA II. ZA DUHOVNE POKLICE

Mati Cerkve, k tebi se obračamo.
Nate, ki si s svojim »zgodí se«
odprla vrata navzočnosti Kristusa v svetu,
zgodovini in dušah, ko si v ponižnem molku
in v predanosti sprejela vabilo Najvišjega.

Daj, da bodo tudi danes
mnogi fantje in dekleta znali prisluhniti
vabečemu glasu tvojega Sina: »Hodi za menoj!«
Daj, da bodo imeli pogum zapustiti svojo družino,
svojo službo, svoja zemeljska pričakovanja
in iti za Kristusom po poti, ki jo je on začrtal.

Razprostri svojo materinsko roko
nad misijonarje, razkropljene po vsem svetu,
nad redovnike in redovnice, ki strežejo starim,
bolnim, invalidom in sirotam;
nad vse, ki se trudijo s poučevanjem,
nad člane svetnih ustanov,
nad tiste, ki v klavzuri živijo iz vere in ljubezni
ter molijo za rešenje sveta. Amen.

9 789612 117887

